

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

TUSSENARREST

nr. A/2013/0395 van 16 juli 2013
in de zaak 2010/0692/A/2/0638

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves LOIX
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Michel VAN DIEVOET
kantoor houdende te 1000 Brussel, Wolstraat 56
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 12 augustus 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 17 juni 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de gewestelijk erfgoedambtenaar tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Steenokkerzeel van 22 februari 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het afbreken van een woning, een serre, een garage en tuilmuren.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 18 oktober 2011, waar de behandeling van de vordering tot vernietiging ambtshalve is verdaagd naar de zitting van 6 december 2011 omdat de verwerende partij niet op een behoorlijke manier opgeroepen is geweest en om tegenspraak te laten voeren aangaande het actueel belang van de verzoekende partij. In de loop van de procedure immers, meer bepaald op 10 juni 2011, werd de af te breken rentmeesterswoning met ommuurde tuin beschermd als monument.

De partijen zijn uitgenodigd voor de zitting van 6 december 2011, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Yves LOIX die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Filip VAN DIEVOET die loco advocaat Michel VAN DIEVOET verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 2 oktober 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Steenokkerzeel een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de afbraak van een vrijstaande woning met één serre + bijhorende garage”*.

Deze voormalige rentmeesterswoning met ommuurde tuin is bij ministerieel besluit van 10 juni 2011 - dit is na het instellen van de vordering tot vernietiging – wegens de historische waarde beschermd als monument. De verzoekende partij vordert bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, de vernietiging van zowel het ministerieel besluit van 6 september 2010 waarbij de woning met tuin op het ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten wordt gezet als van de definitieve bescherming als monument van 10 juni 2011.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’ gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Kasteel van Ham en omgeving’, goedgekeurd bij besluit van de verwerende partij van 24 september 2009. Het perceel ligt in de ‘zone voor aaneengesloten bebouwing’ en deels in de ‘zone voor pleinfunctie’.

Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het hoekperceel ligt ook in het gezichtsveld van de bij koninklijk besluit van 22 oktober 1975 als monument beschermde Sint-Romboutskerk.

Het hoekperceel is getroffen door een bij koninklijk besluit van 1 mei 1922 goedgekeurde rooilijn.

De gewestelijke erfgoedambtenaar brengt op 22 december 2009 een ongunstig advies uit. De woning, die één geheel vormt met de tuin, de tuinmuur en de serre, wordt als kwalitatief element in de onmiddellijke omgeving gezien.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Steenokkerzeel verleent op 22 februari 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

- Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

Door de reeds bestaande bebouwing en de reeds aanwezige infrastructuur, is de structuur van het gebied bekend. De omgeving wordt bepaald door vooral oudere bebouwing in halfopen en gesloten verband met een variërende architecturale stijl.

De aanvraag ligt op de hoek van de [] en [] (beide gemeentewegen) uitgevend op het [] met zijn verscheiden activiteiten en Kerk. De bebouwing hierlangs bestaat hoofdzakelijk uit winkel- en horeca zaken op het gelijkvloers en woningen op de verdieping.

Het betreft een bebouwd perceel. De bebouwing bestaat uit een woning met aangebouwde serre in open bebouwing, een vrijstaande garages, een serre in de tuin en tuilmuren.

De woning, met rechthoekig grondplan van 13,74m (breedte) op 11,30m (diepte), staat ingeplant op de rechterzijperceelsgrens (gezien van de []), zijnde de [] en op +/- 12m van de rooilijn. Er zijn twee woonlagen aanwezig onder hellend dak met afgeschuinde zijtoppen. De zolder heeft de nok evenwijdig met de straatas van de [], de kroonlijsthoogte bedraagt 9,166m boven het maaiveld en de nokhoogte 12,95m. In de voorgevel is een geveluitbouw die boven het hoofddak uitsteekt. De woning is gebouwd met gevelsteen met witstenen accenten. Aan de achterkant van deze woning staat een gelijkvloerse serre met gebogen dak aangebouwd, welke eveneens op de rechterperceelsgrens staat. Deze serre heeft een diepte van 5,14m, een breedte van 12,72m en een kroonlijsthoogte van 4,25m en is van de tuin behorend bij de woning afgesloten door een tuinmuur van circa 2,00m hoog.

Links vooraan op het terrein staat een bijgebouw dat dienstig is als garage. Het is 5,09m diep en 13,89m breed. Het heeft net als het hoofdgebouw een hellend dak met afgeschuinde zijtoppen; de kroonlijsthoogte meet 1,91m en de nok 3,91m. Het staat ingeplant met een gesloten voorgevel op de voorste perceelsgrens aansluitend met de tuinmuur.

Links tegen de linker buurwoning aan en circa 11m achter de voorbouwlijn van de garages staat een kleine serre.

Het terrein wordt vooraan en rechts omzoomd door een circa 2m hoge tuinmuur met vooraan een poort. Het voorstel voorziet het slopen van al deze gebouwen en tuilmuren en het nadien open rijden van de grond.

- Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Het voorstel (het slopen van een ééngezinswoning met bijgebouwen en tuinmuren) is planologisch in overeenstemming met het voorschrift. Door deze sloop verbetert de ruimtelijke ordening van deze omgeving en biedt de mogelijkheid om hier nieuw gebouwen op te richten, die zich ruimtelijk beter inpassen in de ordening voorzien in het RUP. De voorste tuinmuur en de garage worden getroffen door de rooilijn en de bestemmingsgrens van het RUP. In 1977 werd reeds vergunning verleend voor het afbreken van een deel van het garagevolume, waar nu de parking aangelegd is bij de woning [REDACTED].

Het RUP voorziet op dit terrein in aansluiting met de omgeving eengezinswoningen en meergezinswoningen in aaneengesloten bebouwing. Bovendien worden er op het hoekperceel van de [REDACTED] en de [REDACTED] zowel 3 bouwlagen als 3 woonlagen toegelaten. Dit zal de rand van het plein rond de kerk bepalen en de centrumfunctie versterken.

De woning ligt op de rechter perceelsgrens en de [REDACTED] is ter hoogte van het terrein zeer smal met nauwelijks voetpad (30 à 40 cm). De afbraak van de woning geeft de mogelijkheid om bij heropbouw die meer naar achter toe staat de straat te verbreden en eventueel een volwaardig voetpad aan te leggen? De dienst Onroerend Erfgoed heeft op 6 mei 2008 gelijkaardige opmerkingen gemaakt tijdens de plenaire vergadering van het RUP. Deze opmerkingen zijn niet weerhouden door de gemeente, niet aangepast in het uiteindelijke RUP en als zodanig goedgekeurd door de Deputatie.

Het voorstel is aanvaardbaar.

...

De gewestelijke erfgoedambtenaar tekent tegen deze beslissing op 15 maart 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 4 juni 2010 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Steenokkerzeel handhaaft op 14 juni 2010 het eerder ingenomen gunstig standpunt. Het geeft ook aan dat de aanvraag kadert in een verder uit te werken project voor de bouw van een meergezinswoning.

Na de hoorzitting van 15 juni 2010 beslist de verwerende partij op 17 juni 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Beschrijving van de aanvraag

De aanvraag beoogt de afbraak van alle bebouwing op het perceel. Het betreft meer bepaald een architecturaal waardevol herenhuis met aangebouwde serre, tuinmuren, een garage en een serre in de tuin.

De afbraak blijkt in functie te staan van de bouw van een appartementsgebouw. Deze aanvraag maakt echter geen deel uit van het dossier. Het dossier bevat geen plannen of documenten die een beeld geven van de door de aanvragers gewenste toekomstige bebouwing.

Beschrijving van de plaats

Het perceel is gelegen in het centrum van Steenokkerzeel, tegenover de kerk en op de hoek van de [] en de []. De omgeving wordt gekenmerkt door één- en meergezinswoningen aan deze zijde van de [], al dan niet met gelijkvloerse handelszaken. In de [] staan vrijstaande eengezinswoningen.

Het perceel is gemiddeld 30m breed (zijde []) en bijna 40m diep (perceelslengte langs de []). Op de rooilijn staat een statig herenhuis met aangebouwde serre. De woning, die gericht is naar de [], omvat 2 hoge bouwlagen en een wolfsdak. De kroonlijsthoogte bedraagt 9.06m en de nok heeft een hoogte van 12.85m. De aangebouwde serre heeft een rond dak met een maximale hoogte van 4.13m. Op de perceelsgrens aan de zijde van de [] en op de noordelijke perceelsgrens staat een garagebouw van 5.09m diep en 13.89m breed. Het perceel is van beide aanpalende straten gescheiden door een tuinmuur van 1.70m hoog. Aan de zijde van de [], recht tegenover de ingang van de woning, bevindt zich een inrijpoort.

Op het noordelijk aanpalende perceel staat een rijwoning tot op de gemeenschappelijke perceelsgrens. De woning omvat 2 bouwlagen en een zadeldak. Ze staat ingeplant op dezelfde voorgevellijn t.o.v. de [] als de af te breken woning, meer bepaald op +/- 15m uit de as. Het oostelijk aanpalende perceel (zijde []) is tot vandaag in gebruik als tuin bij de af te breken woning.

Adviezen

De gewestelijk erfgoedambtenaar bracht op 22 december 2009 een ongunstig advies uit met betrekking tot de ligging in het gezichtsveld van de St.-Romboutskerk, beschermd als monument bij KB van 22 oktober 1975.

Beoordeling

1. De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Gezien de aanvraag een vermindering van de bebouwde oppervlakte inhoudt zal er een uitbreiding van de infiltratiecapaciteit van de bodem plaatsvinden. In deze omstandigheden zal er geen schadelijk effect worden veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding.

2. Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed gelegen in een woongebied. Artikel 5 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van kracht. Het slopen van een woning met bijgebouwen is niet in strijd met de planologische bestemmingsvoorschriften van het woongebied.

Het goed maakt geen deel uit van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

3. Het goed is gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringplan "Kasteel van Ham en omgeving" (wijziging van het gelijknamige BPA), goedgekeurd bij M.B. van 24 september 2009. Het perceel is bestemd als 'zone voor aaneengesloten bebouwing' (art. 5.2.). Een strook grond langs de [] is bestemd om ingenomen te worden door het openbaar domein, dat hier zal aangelegd worden als "zone voor pleinfunctie". (art. 3.3.).

Het afbreken van de bebouwing op het perceel is niet in strijd met de geldende stedenbouwkundige voorschriften. Het behoud van de bestaande woning wordt niet uitdrukkelijk vooropgesteld en evenmin houden de stedenbouwkundige voorschriften

rekening met een specifieke afwerking op basis van de bestaande bebouwing. Toch werd met de inplanting van de woning wel duidelijk rekening gehouden bij de afbakening van de bestemmingszone. Meer bepaald valt de bouwzone lang de [REDACTED] samen met de rechter zijgevel van de woning, niet tegenstaande de weg ter hoogte van de woning er smal is en er amper een voetpad aanwezig is.

Volgens de geldende stedenbouwkundige voorschriften is het mogelijk om op het betreffende hoekperceel zowel drie bouwlagen en als drie woonlagen te realiseren. Gezien de bestaande woning met kroonlijsthoogte 9.06m, in het RUP ook al aanzien wordt als een gebouw met 3 bouwlagen en een dak (zie plan bestaande en juridische toestand), slaan de specifieke voorschriften niet noodzakelijk op eventuele nieuwbouw, doch evengoed op de mogelijke herinrichting van het bestaande gebouw.

In functie van de inrichting van het openbaar domein, is het wel de bedoeling dat de garages en de tuinmuur langs de [REDACTED] worden afgebroken. De garages wordt ook getroffen door de oude rooilijn van de voormalige gewestweg (KB d.d. 01-05-1922), die samenviel met de voorgevel van de linker naburige gebouwen (zie plan bestaande en juridische toestand)

Tijdens de procedure tot opmaak van het RUP "Kasteel van Ham en omgeving" bracht Onroerend Erfgoed Vlaams-Brabant een advies uit (d.d. 06-05-2008) naar aanleiding van de plenaire vergadering. Met betrekking tot de stedenbouwkundige voorschriften voor woonzones (artikel 5) werd onder meer het volgende gesteld:

"De vrij stereotiepe voorschriften voor aaneengesloten bebouwing, waardoor relatief grote volumes kunnen gebouwd worden, staat in conflict met het herwaarderen van de pleinwand rondom de kerk. De voorschriften voor bebouwing op deze locatie dienen afgestemd te worden op de huidige bebouwing, zodat een betere integratie bereikt wordt. Bijkomend dient er vermeden te worden dat het plein omringd wordt door een aaneenschakeling van voordeuren en garagepoorten. Onze dienst is bijgevolg van mening dat de voorschriften voor de bebouwing rondom de kerk in een afzonderlijk artikel behandeld moet worden. Als basis van deze voorschriften kan een inventaris van de bestaande bebouwing met specifieke kenmerken opgemaakt worden"

4. De stedenbouwkundige voorschriften van een RUP geven bepaalde ontwikkelingsmogelijkheden binnen een bestemmingsgebied, maar voorzien niet in de afbraak van het bestaande herenhuis en vervangingsbouw voor een appartementsgebouw met 3 bouwlagen. De stedenbouwkundige voorschriften laten een dergelijke nieuwbouw toe, maar uit de afbakening van de bestemmingszone blijkt anderzijds duidelijk dat de bestaande, architecturaal en lokaal historisch waardevolle gebouw haar volwaardig bestaansrecht blijft behouden binnen het RUP.

De woning staat volgens normaal gehanteerde normen, veel te dicht ingeplant langs de [REDACTED]. Toch valt de bestemmingszone voor aaneengesloten bebouwing samen met de rechter zijgevel van de woning. Dit kan niet verantwoord worden zonder het gewenste behoud van de bestaande woning in te roepen.

5. De af te breken woning betreft een architecturaal waardevol herenhuis, gebouwd op het einde van de 19e eeuw of het begin van de 20ste eeuw. Op lokaal niveau en als randbebouwing rond de beschermde Sint-Romboutskerk neemt het statige gebouw een beeldbepalende plaats in. De woning bevindt zich bovendien in een zeer goede bouwfysische toestand. Door de afbraak verdwijnt er een kwalitatief element dat verwijst

naar het verleden van de kern en worden de potenties van het bestaande gebouw miskend.

In de herwaardering van de ■■■, zoals deze worden vooropgesteld in het RUP, kan het behoud van het herenhuis ingepast worden, gezien de voorgevellijn in het verlengde ligt van de linker aanpalende woningenrij. Met een invulling links op het terrein, aansluitend op de linker aanpalende woning, kan de wand van de zone voor aaneengesloten bebouwing een versterking van de gewenste ordening van het plein betekenen. Een invulling met behoud van de bestaande woning heeft ongetwijfeld een positieve invloed op de beleving van de kern, daar deze niet alleen wordt bepaald door volumes, maar even goed door erfgoedkundige kwaliteiten van markante gebouwen.

6. De aanvraag omvat enkel de afbraak van de bestaande bebouwing, maar stelt niets in de plaats. Van de vooropgestelde nieuwbouw met appartementen is niets gekend. Door de afbraak toe te laten zonder te weten welk volume en welke architectuur in de plaats komt, kan niet geoordeeld worden of de afbraak op termijn zal leiden tot een betere invulling van de plaats. De meerwaarde die wordt beoogd door een nieuwbouw met maximalistisch volume is sterk afhankelijk van de architecturale meerwaarde van het toekomstige gebouw. Zolang die niet gekend zijn kan niet geoordeeld worden of het toekomstige project een ruimtelijke verbetering is t.o.v. het bestaande pand, en is het onverantwoord om het bestaande gebouw, dat wel duidelijke architecturale kwaliteiten bezit, af te breken.

Op de hoorzitting werden de plannen met het voorontwerp van de geplande meergezinswoning op het perceel, ter illustratie aan het dossier toegevoegd. Het ontwerp voorziet een maximalistische invulling van het perceel met een afgeknot hoekgebouw met 3 bouwlagen en dakkapellen in de zadeldaken.

De voorgestelde architectuur is niet van een kwaliteitsniveau dat het de vervanging van de rentmeesterswoning kan rechtvaardigen. De uitstraling van een nieuw gebouw dient even sterk te zijn als deze van de bestaande woning opdat het betekenisvol zou zijn in de dorpskern.

7. Een onderdeel van de motivatie om de afbraak van de bestaande bebouwing te vergunnen, was de mogelijke opportuniteit om de ■■■ te verbreden. Een verbreding is echter niet voorzien in het RUP.

8. De garage en de tuinmuur van de ■■■ worden getroffen door de rooilijn en zijn bijgevolg bestemd om te verdwijnen. Echter gezien het ondergeschikte belang van de sloop van deze constructies t.o.v. de woning, en gezien ze bovendien één geheel vormen met de woning, is het gewenst om de werken aan deze constructies te laten samenvallen met deze aan de woning, of om ze afhankelijk te maken van de herinrichting van de ■■■. Een sloop op dit ogenblik zou vooruit lopen op de toekomstige inrichting en bestemming van het openbaar domein en de woning. De afbraak van deze constructies is voorbarig en wordt om deze reden eveneens geweigerd.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- uit de afbakening van de bestemmingszone blijkt duidelijk dat de bestaande, architecturaal en lokaal historisch waardevolle woning haar volwaardig bestaansrecht blijft behouden binnen het RUP "Kasteel van Ham en omgeving", goedgekeurd bij M.B. van 24 september 2009;

- *de potenties van het bestaande gebouw worden miskend, ook in het kader van de herwaardering van de ■■■■, zoals deze wordt vooropgesteld in het RUP;*
 - *de af te breken woning betreft een architecturaal waardevol herenhuis, dat als randbebouwing rond de Sint-Romboutskerk een beeldbepalende plaats inneemt. Door de afbraak verdwijnt er een kwalitatief element dat verwijst naar het verleden van de kern;*
 - *het gebouw bevindt zich in zeer goede bouwfysische toestand;*
 - *de architectuur van het te bouwen appartementsgebouw is niet van een kwaliteitsniveau dat het de vervanging van de rentmeesterswoning kan rechtvaardigen. Het toekomstige project is geen ruimtelijke verbetering t.o.v. het bestaande pand. Het is bijgevolg onverantwoord om het bestaande gebouw, dat wel duidelijke architecturale kwaliteiten bezit, af te breken zonder te voorzien in een betekenisvolle vervangingsbouw;*
- ...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 14 juli 2010.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, met een aangetekende brief van 12 augustus 2010, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij is de aanvrager is van de vergunning en kan op grond van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO, aangemerkt worden als belanghebbende.

Met haar aanvullende nota van 27 oktober 2011, opgemaakt naar aanleiding van de ambtshalve exceptie omtrent haar actueel belang tijdens de openbare terechtzitting van 18 oktober 2011, stelt de verzoekende partij dat zij een voordeel kan blijven putten uit de vernietiging van de bestreden beslissing, in het geval van een vernietiging, door de Raad van State, van de beslissingen in verband met de voorlopige en definitieve bescherming als monument. Zij stelt dat in het bij de Raad aanhangig gemaakte rechtsgeding het geschil betrekking heeft op de vraag of het voorwerp van de aanvraag bestaanbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan dat ter plaatse in een aaneengesloten bebouwing voorziet (eerste middel). Een vernietiging van de beschermingsbesluiten impliceert dan dat de verwerende partij, ingevolge de eventuele vernietiging van de bestreden beslissing, de slopingsaanvraag opnieuw zal moeten beoordelen en dit los van de regelgeving inzake monumenten.

Zelfs als de Raad van State nog geen uitspraak zou gedaan hebben, meent de verzoekende partij nog steeds over een actueel belang te beschikken. Een nieuwe weigering van de vergunning tot slopen, ingegeven door de strijdigheid met de definitieve bescherming als monument (na gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing), kan immers met een nieuw

beroep bij de Raad aangevochten worden, waarbij de verzoekende partij dan op grond van artikel 159 van de Grondwet de Raad zou verzoeken om het beschermingsbesluit buiten toepassing te laten.

Voor het geval de Raad toch tot een gebrek aan actueel belang zou besluiten, vraagt de verzoekende partij om bij toepassing van artikel 159 van de Grondwet de bescherming buiten toepassing laten. Zij verwijst daarbij naar de onwettigheden die zij heeft ingeroepen in haar verzoekschriften voor de Raad van State.

De verwerende partij heeft geen aanvullende nota ingediend.

Beoordeling door de Raad

1.

Zoals reeds uiteengezet bij het feitenrelaas, is de voormalige rentmeesterswoning met ommuurde tuin bij ministerieel besluit van 10 juni 2011 - dit is na het instellen van de voorliggende vordering tot vernietiging - beschermd als monument.

Met het arrest van 11 februari 2013 (nummer 222.436) voegt de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, de zaken met betrekking tot de voorlopige bescherming als monument en de definitieve bescherming samen. De Raad van State verwerpt de vorderingen tot vernietiging van zowel het ministerieel besluit van 6 september 2010 waarbij de woning met tuin op het ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten wordt opgenomen, als van het ministerieel besluit van 10 juni 2011 houdende de definitieve bescherming als monument.

De rentmeesterswoning waarvan de verzoekende partij met haar stedenbouwkundige aanvraag de sloping vraagt, is nu samen met de ommuurde tuin definitief beschermd als monument.

2.

De verzoekende partij die de aanvrager is van de vergunning wordt, overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO aangemerkt als belanghebbende om bij de Raad een vordering tot vernietiging in te leiden. Als aanvrager van de vergunning dient zij haar belang niet verder te bewijzen. Dit rechtens toegekend belang vertrekt van het uitgangspunt dat de aanvrager van een vergunning zich door een weigeringsbeslissing benadeeld voelt en weet dat een vernietiging van de bestreden beslissing hem een voordeel kan opleveren.

Het kunnen aanspraak maken op een voordeel moet echter gedurende gans de procedure blijven bestaan. Het belang moet derhalve actueel blijven.

3.

In de aanvullende nota is de verzoekende partij uitgegaan van de hypothese dat de Raad van State het beschermingsbesluit zou vernietigen. Met het arrest van 11 februari 2013 heeft de Raad van State de vorderingen tot vernietiging van de verzoekende partij evenwel afgewezen zodat het op heden ontegensprekelijk vaststaat dat de voormalige rentmeesterwoning een als monument beschermd statuut heeft.

De verzoekende partij heeft de hypothese van het verwerpen van haar vorderingen door de Raad van State en de invloed hiervan op haar belang, niet toegelicht in haar aanvullende nota.

De vraag stelt zich dan ook of de verwerende partij, na een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing door de Raad, niet anders zal kunnen dan de gevraagde vergunning tot het slopen van de rentmeesterswoning opnieuw te weigeren.

4.

De Raad merkt terloops op dat de Raad van State met het arrest van 11 februari 2013 ook het middel verworpen heeft waarbij de verzoekende partij de schending inriep van artikel 5.2 van het 'RUP Kasteel van Ham'. Een zelfde schending roept de verzoekende partij in de voorliggende procedure bij de Raad in.

5.

Daarenboven meent de Raad uit het arrest van de Raad van State van 11 februari 2013 te kunnen afleiden dat de verzoekende partij inmiddels een stedenbouwkundige aanvraag heeft ingediend voor het optrekken van een appartementsgebouw met drie appartementen en één handelsruimte, maar waarbij de voormalige rentmeesterswoning blijkbaar behouden blijft.

Ook in het licht van deze nieuwe stedenbouwkundige aanvraag, waaromtrent de Raad geen nadere gegevens heeft, stelt zich de vraag of de verzoekende partij nog enig belang houdt bij de voorliggende vordering.

6.

Om de rechten van alle procespartijen en een goede rechtsbedeling te vrijwaren, past het in het licht van deze gegevens om de debatten te heropenen en de partijen aanvullend standpunt te laten innemen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad beveelt de heropening van de debatten.
2. De verzoekende partij wordt uitgenodigd om binnen een termijn van vijfenveertig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van huidig tussenarrest, de Raad en de verwerende partij een toelichtende nota te bezorgen met betrekking tot haar actueel belang.
3. De Raad verleent de verwerende partij de mogelijkheid om de Raad en de verzoekende partij in kennis te stellen van een eventuele replieknota op de in sub 2 vermelde toelichtende nota, en dit binnen een termijn van dertig dagen, te rekenen vanaf de dag na de betekening van de in sub 2 vermelde nota door de verzoekende partij.
4. De uitspraak over de kosten worden uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 16 juli 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

 met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Hildegard PETTENS

Hilde LIEVENS